

PREDLAGATELJ: POVJERENSTVO ZA DODJELU ZVANJA I PRIZNANJA P R I J E D L O G

Temeljem članka 3. i 10. Odluke o ustanovljenju zvanja POČASNI GRAĐANIN, priznanja PRO URBE i priznanja „Dr. Ferenc Bodrogyári“ („Službeni list Općine Subotica“, br. 39/01 i 23/07 i „Službeni list Grada Subotice“, br. 6/09, 12/09 i 12/15) i članka 33. stavak 1. točka 20. Statuta grada Subotice („Službeni list Općine Subotica“, br. 26/08 i 27/08-ispravak i „Službeni list Grada Subotice“, br. 46/11 i 15/13),

Skupština grada Subotice, na sjednici održanoj dana 2017. godine, donijela je

O D L U K U o dodjeli priznanja PRO URBE

Članak 1.

Za istaknuta djela koja značajno pridonose ugledu Grada Subotice podizanjem njegovih materijalnih i duhovnih vrijednosti, dodjeljuje se priznanje PRO URBE:

1. Csabi Paskóu, rimokatoličkom svećeniku, dirigentu i glazbenom pedagogu,
2. Ivanu Šarčeviću, slikaru amateru i
3. Lajosú Vékonyu, likovnom umjetniku - keramičaru.

Članak 2.

Diploma i plaketa priznanja PRO URBE uručit će se dana 1. rujna 2017. godine na svečanoj sjednici Skupštine grada.

Članak 3.

Ovu odluku objaviti u „Službenom listu Grada Subotice“.

O b r a z l o ž e n j e

Pravni temelj: Članak 3. i 10. Odluke o ustanovljenju zvanja Počasni građanin, priznanja PRO URBE i priznanja „Dr. Ferenc Bodrogyári“ („Službeni list Općine Subotica“, br. 39/01 i 23/07 i „Službeni list Grada Subotice“, br. 6/09, 12/09 i 12/15), prema kojoj odluku o dodjeli priznanja PRO URBE donosi Skupština grada Subotice na prijedlog Povjerenstva za dodjelu zvanja i priznanja, i članak 33. stavak 1. točka 20. Statuta grada Subotice („Službeni list Općine Subotica“, br. 26/08 i 27/08-ispravak i „Službeni list Grada Subotice“, br. 46/11 i 15/13), prema kojem Skupština grada, sukladno zakonu, obavlja i druge poslove utvrđene zakonom i Statutom.

Razlozi za donošenje: Priznanje PRO URBE se dodjeljuje za istaknuta djela koja značajno pridonose ugledu grada, i to pravnim i fizičkim osobama, kao i drugim organizacijama za istaknute znanstvene, kulturne i umjetničke aktivnosti: odnosno za značajnu djelatnost u obrazovanju, komunalnom, socijalnom, zdravstvenom, gospodarskom području kao i onima koji su svojim radom pridonijeli većem stupnju razvitka javnoga reda i mira i osobama koje su svojim sportskim i drugim rezultatima pronijele slavu svojega grada.

Za dodjelu priznanja PRO URBE predloženi su:

1. Lajos Vékony, likovni umjetnik - keramičar

Predlagatelj:

Udruga likovnih umjetnika, primijenjenih umjetnika i dizajnera Subotice - ULUPUD

2. Ivan Šarčević, slikar amater

Predlagatelji:

Bunjevačka matica i MZ Centar III.

3. Róbert Szabados

Predlagatelj:

Gábor Agardi, novinar

4. Csaba Paskó, rimokatolički svećenik, dirigent i glazbeni pedagog

Predlagatelj:

Antal Huber, predsjednik Pastoralnog vijeća katoličke crkve Kelebija – Župa Razlaza apostola, Jenő Hajnal, magistar, predsjednik Nacionalnog vijeća mađarske nacionalne manjine, Gábor Ricz, predsjednik Subotičkog biskupijskog Caritasa, Ágota Bálint, predsjednica Udruge „Za našu Radio Mariju“, Oliver Vicai, predsjednik skupštine MZ Novo Selo

5. Cilika Dulić Kasiba, slikarica

Predlagatelj:

HKC „Bunjevačko kolo“.

Povjerenstvo za dodjelu zvanja i priznanja na sjednici održanoj dana 08. 06. 2017. godine donijelo je Odluku da predloži Skupštini grada Subotice da se priznanje PRO URBE u 2017. godini dodijeli:

1. Csabi Paskóu, rimokatoličkom svećeniku, dirigentu i glazbenom pedagogu,
2. Ivanu Šarčeviću, slikaru amateru i
3. Lajosú Vékonyu, likovnom umjetniku - keramičaru.

Uz prijedlog Odluke prilažu se životopisi predloženih kandidata za priznanje PRO URBE.

Izvršitelji i rokovi za izvršenje: Tajništvo za društvene djelatnosti Gradske uprave i Služba za skupštinske poslove i kabinet predsjednika Skupštine grada, 1. rujna 2017. godine.

Sredstva potrebna za izvršenje: Sredstva su osigurana u proračunu grada Subotice za 2017. godinu.

Csaba Paskó

Csaba Paskó rođen je 1975. godine u Subotici. Osnovnu školu je završio u Bajmaku, a srednju naobrazbu je stekao u Gimnaziji „Paulinum“ u Subotici. Glazbu je učio privatno od osnovne škole sve do mature. Od 1994. godine, osim Teološkog fakulteta u Pečuhu, izvanredni je student na glazbeno-dirigentskom smjeru Sveučilišta „Jannus Pannonius“ u Pečuhu.

Zborsko dirigiranje je učio kod umjetnika Aurela Tillaija, kod kojega je diplomirao u svibnju 1999. godine. Tih godina učio je i solo pjevanje kod profesorice dr. Endrene Pilari. Orgulje je učio svirati kod Sabolcsa Szamosija, umjetnika orguljaša iz Pečuha. Od jeseni 1999. godine počeo je studirati na Muzičkoj akademiji u Grazu, na smjeru crkvena glazba, gdje je diplomirao 2003. godine - dirigiranje i orgulje. Nastavljajući studij, 2005. godine završava postgradualni master studij na Odsjeku za crkvenu glazbu Muzičke akademije u Grazu iz područja gregorijanskoga pjevanja i vođenja zbora kod profesora Franza Karla Prassla i Jozefa Doellera. Za vrijeme studija sudjelovao je na brojnim seminarima u Italiji, Njemačkoj i Nizozemskoj.

Od 2000. godine je svećenik Subotičke biskupije i kapelan katedrale, a od 2001. je član Međunarodnog himnološkog društva (IAH). Dirigent i glazbeni koordinator subotičke bazilike i dirigent Komornog zbora „Pro Musica“ postaje 2003. godine. Od 2005. godine je član Međunarodnog gregorijanskog društva. Iste godine ga imenuju vođom zbora subotičke katedrale, za glazbenog direktora biskupije. Također, iste godine osnovao je jedini gregorijanski vokalni ansambl u regiji.

U veljači 2006. godine dobio je priznanje „Dr. Ferenc Bodrogyári“ zbog istaknutih rezultata koje je postigao u glazbenom životu Subotice. Godine 2007. dobitnik je nagrade „Vojislav Ilić“ na festivalu domaćih zborova „Zborovi među freskama“ u Beogradu. Od 2008. godine aktivno sudjeluje u pokretanju obrazovnog profila „crkvena glazba“ u Muzičkoj školi u Subotici. Za predsjednika civilne organizacije Vojvođanska „Pax Romana“ izabrali su ga 2010. godine. Više puta je bio dirigent Subotičke filharmonije.

Csaba Paskó je od 2011. godine župnik u crkvi Razlaza apostola na Kelebiji, gdje je unaprijedio glazbeni život. Organizirao je prenošenje orgulja iz Kljajićeva na Kelebiju, koje je izgradio Franz Lindauer 1938. godine u Kljajićevu. Izvršena je i restauracija ovih orgulja.

Csaba Paskó je ljubav prema umjetnosti sviranja na orguljama prenio i svojim učenicima. Osim toga, osnovao je Kulturno društvo „Gál Ferenc”, gdje kelebijska djeca i mladež ima priliku učiti glazbu, pjevanje i narodne plesove.

Na koncertima Komornog zbora „Pro Musica” raznovrsnim i zahtjevnim repertoarom skreće pozornost na pjesmu i pjevanje, kao najstariji kulturno-umjetnički oblik izražavanja čovjeka. Nastup Komornog zbora ima veliku ulogu na svim važnim manifestacijama koje se organiziraju u Subotici. Imali su više od 150 nastupa, ne samo u Subotici, nego i u mnogim drugim gradovima širom Srbije. Osim toga, pozivani su u Mađarsku, Njemačku i Austriju. U inozemstvu su imali više od 25 nastupa. Osim vođenja zbora, više puta je bio dirigent Subotičke filharmonije povodom Dana grada ili na božićnim koncertima.

Kao profesor subotičke Muzičke škole trudi se svoje znanje prenijeti učenicima. Često organizira koncerte na kojima se naši daroviti mladi imaju priliku predstavljati.

Csaba Paskó je svojom višestrukom ulogom u zajednici i kao istaknuta osoba u području vjerskog, kulturnog, glazbenog i obrazovnog života pridonio promicanju ugleda grada Subotice, njegovom duhovnom obogaćivanju i jačanju zajednice.

Ivan Šarčević

Ivan Šarčević rođen je 7. 7. 1950. godine u Subotici od oca Petra i majke Jelene rođene Zelić. Osnovnu i srednju grafičku školu završava u Subotici. Nakon završetka grafičke škole zaposlio se u GZP Panonija, da bi 1975. godine prešao u Tajništvo za unutarnje poslove Subotica. Od 1975. do 1976. godine završava srednju školu unutarnjih poslova u Srijemskoj Kamenici. U SUP-u ostaje sve do 1994. godine, kada odlazi u mirovinu sa zvanjem višeg inspektora. Zbog iznimnog zalaganja i uspjeha na poslu 1986. godine je ukazom od strane predsjedništva SFRJ odlikovan Ordenom zasluga za narod.

Nakon odlaska u mirovinu potpuno se posvetio slikarstvu i 25 godina stvara slike s temama i motivima sredine u kojoj se rodio i gdje živi. Do sada je imao šest samostalnih i veliki broj kolektivnih izložbi u tuzemstvu i inozemstvu. Osobito je zabilježena izložbena postavka s Pavlom Blesićem u četiri grada u Mađarskoj. Sudjelovao je na preko 350 likovnih kolonija u tuzemstvu i inozemstvu. Osnovna preokupacija Ivana Šarčevića je ravničarski pejzaž i prizor njegova zavičaja, te mrtva priroda ruralnih motiva. Mnogi likovni kritičari smatraju da je po stilu, tehnici i motivima nasljednik našeg poznatog slikara Save Stojkova. Uglavnom slika uljem na platnu i pastelom. Nositelj je preko pedeset slikarskih priznanja i diploma među kojima valja istaknuti i u više navrata dobivene nagrade u New Yorku na WOA, međunarodnim internetskim prezentacijama.

Naslikao je oko 2500 radova. Većina radova našla je svoje kupce kako u tuzemstvu, tako i širom Europe, Amerike i Azije. Živi i stvara u Subotici.

Ivan Šarčević dugogodišnji je član Bunjevačke matice u Subotici i član je Odbora za likovnu umjetnost više godina, a kandidat je za predsjednika u novom izbornom ciklusu.

U svojstvu likovnog umjetnika u dosadašnjem višegodišnjem radu iskazao je veoma značajnu aktivnost na animaciji likovne kulture. Sudionik je više umjetničkih kolonija, izložbi u okviru Bunjevačke matice i samostalno. Sudjelovao je na izložbama u Subotici, na području Srbije kao i u inozemstvu: Baja, Kačmar i Kiškunhalaš, mjesta u kojima žive pripadnici bunjevačke nacionalne zajednice. Imao je pet izložbi u Bunjevačkoj matici.

Kada prilazi svom likovnom izražavanju, bez obzira gdje se nalazi, uvijek nosi sa sobom svoje nacionalno opredjeljenje i svoj grad Suboticu, gdje je rođen i koji najviše voli. Voli svoju ravnici, ljude koji ga okružuju, veliki je humanist u brojnim aktivnostima, što ga čini prepoznatljivim u našoj sredini.

Svojim djelovanjem u okviru Bunjevačke matice Ivan Šarčević pridonio je stvaralačkom radu ove kulturne institucije u likovnoj umjetnosti, a time se i ukupni rad ove institucije može prepoznati u gradu, Pokrajini i Republici Srbiji.

Ovakve osobe svojim stvaralačkim radom, kroz likovnu umjetnost veličaju kulturni milje i stvaralaštvo svojega grada.

Lajos Vékony

Lajos Vékony, keramičar i likovni umjetnik, rođen je 1946. godine u Bačkoj Topoli. Završio je Srednju školu za primijenjenu umjetnost - keramički odsjek i 1968. godine Višu pedagošku školu – likovni smjer u Novom Sadu.

Član je Udruge primijenjenih umjetnika Vojvodine od 1974. godine. Sudionik je brojnih keramičkih i likovnih kolonija u tuzemstvu i inozemstvu.

Za pedeset godina umjetničkoga rada, stvorio je veliki broj umjetničkih eksponata u keramici. To su uglavnom apstraktna i figurativna djela inspirirana svakodnevicom, mitologijom, figurom i portretom žene, florom i faunom i povijesnim motivima. Najnoviji radovi, ukrasni tanjuri i keramo-skulpture nastale u razdoblju od 2000. do 2016. godine, kombiniraju više vrsta gline, porculana, drveta, metala i stakla. Njegovi radovi odlikuju se stanovitom geometrijskom apstrakcijom. Ručnim radom s tradicionalnim motivima kreativno se iskazuje pomoću gline, vode, vatre. Ove radove izložio je u prosincu 2016. godine na retrospektivnoj izložbi u Modernoj galeriji u Subotici.

Dobitnik je više priznanja i otkupnih nagrada od kulturnih ustanova: Likovni susret Subotica; Muzej primijenjenih umjetnosti, Beograd; Gradski muzej Subotica i dr. Nagradu „Zlatna forma“ dobio je 2011. godine od UPIDIV-a na izložbi „Forma“, Novi Sad.

Lajos Vékony je priredio više samostalnih izložbi u gradovima Vojvodine i Mađarske: Bačka Topola (1968.); Sombor (1969.); Kanjiža (1974.); Subotica (1991., 2011., 2013., 2016.); Mako, Mađarska (2001.); Feketić (2012.); Novi Sad, Bačka Topola i Art Galerija (2016.).

Kolektivne izložbe: Trijenale jugoslavenske keramike, Subotica-Beograd (1968.-2013.); Moderna keramika u Srbiji, Beograd (1979.); Vojvođanska keramika i tekstil, Pariz (1981.); Dani vojvođanske kulture, Beč (1982.); „Forma“ izložbe UPIDIV-a (1983. do 2011.); Mali Idoš (1989.); Susret bratskih gradova Subotica-Sombor-Osijek (1968.-1992.); Bijenale suvremene primijenjene umjetnosti vojvođanskih Mađara, Subotica (2003.-2015.).

Mural i izvedeni kiparski radovi u bronci: zidna dekoracija od keramike na temu „Žito“ u mlinu „Žitokombinat“, Bačka Topola; reljef sv. Stjepana u dvorištu crkve Isusa Radnika u Subotici (2013.); bista sv. Stjepana u Tordi (2014.); medalja dr. Mihály Prokes za „Društvo kolekcionara Subotica“ (2014.).

Djela u zbirkama: Umjetničke kolonije Makó, Mađarska, 30 komada; privatna zbirka Mágori Makó, dvanaest komada keramike; Umjetnička keramička kolonija „Dević Imre“, Mali Idoš.

Subotica je oduvijek bila jedan od centara u umjetničkoj keramici u Srbiji. Trijenale keramike se, osim u Beogradu, održava i u Modernoj galeriji u Subotici. Subotica je iznjedrila više vrsnih keramičara, a među njima je i Lajos Vékony koji još uvijek stvara intenzivno i uspješno.